

- חתימות חברי על תביעה האומים להרמת שכר. שכרם עד עכשיו הוא בערך 80 ל"י לחודש (הם מקבלים גם לחם למשפחה) - מהוץ להנאים סוציאליים שמגיעים לעולים ל"י בערך. דורשים הוספה של 12%, אם לא ישתוו. דעה הבקאים שאין חריות המוגבל מאשר הוספה, אלא אם הממשלה חיתן סובסידית או יעלו מחיר הלחם. קיבלו הצעה שהח"מ יודיע שחרמת שכרם לא מוצדקת בשום אופן, ואם לאחר בדיקה ימצא שהעולים יש להם שכר גבוה - יש להוריד מחיר הלחם, ולא להעלות השכר. התנגדתי להצעה ק. ול. שנהלים בכלל להקפאת השכר מעכשיו, כי במקרים רבים מרוש הדבר הכסחת ריווח מופרז לבעלים או מניעה העלאת שכר מוצדקת.

ט המהנדסים דורשים העלאת שכר - אם לא יצביעו בעד מפ"מ. - יצביעו!

12.5.49, יום ה' יג' אייר תש"ט

בלילה החלט באו"ם ברוב של 37 נגד 12, בחימוקות 9, לקבל אותנו לאו"ם. שלחתי מברק ברכה למשה ואנן.

- ראשי מרקים בועד הבטחון. במאי 48 מעבר מהגנה למחחרת לצבא סדיר. אולם אז היה העיקר לא בניין צבא על כל סדריו - אלא לנצח במלחמה, ושליחות זו נאמלת פחות או יותר. אבל עדיין אין לנו צבא ממש. צ.ה.ל. חסר משמעה, איגון, אימון. אנו במצב המוגה, אולי מעבר ממלחמה לשלום (לכמה זמן?) בטחון אינו רק צבא. גורמי הבטחון הם רבימים (1 עליה, 2 החיטבות, 3 עצמת משקית, 4 מדיניות חוץ גבוהה (שלום עם שכנים, ביצור מעמדנו בעולם, מבחינת בטחון יש ערך לחברות באו"ם), אולם כמובן הצבא גורם חשוב, ובשעת מלחמה מכריע. יסודותיו צבא בשרות

פעיל משנת 18 עד 20 (2/2 או 3 שנים), שנה ראשונה 4 חדשים אימון, 8 חדשי הכשרה חקלאית, מחוץ לאלה שיתנדבו לאוויר ולצי שישלחו לשם כיד לחמש שנים, אם ימצאו כשרים לכך אחרי בדיקה מסיכוטכנית. מי שילך להתישבות סגר - ישרת רק שנה, אח"כ 15% מחישוב יתאמנו 1/2 שנה. סוג שני עתודות - עד שנה 50, ביחידות מקומיות, אימון של חודש בכל שנה. סוג שלישי - חיל משמר כלומר ישובי סגר צבאיים. סטודנטים יקבלו חופש בשנה 19 עד גמר לימודיהם, אחר כך יתאמנו. לצי, ים, חיל גוטרים ולסגל העיקוד התמידי - יתקבלו מתנדבים לחמש שנים.

- אריאן: הופיין נכנס לעבודה, אינו רואה תפקידו בתכנון, אלא ביעוץ כלכלי. ביקשתי אריאן להגיש לי הצעה על מומחים אחדים שיעברו בלשכה חקלאית, תעשיית, איש בנין, סטטיסטיקן משקי.

- גא אצלי מילסטון - מהמומחים לבנין באמריקא. רוצה להיפגש יחד בהשתתפותי עם כל הגורמים קבלנים, מייצרי חמרי בנין, יבואנים, מתכננים, אנשי חובלה. נחוץ לחאם מעולתם, זוהי מלחמה. כל איש הוא מצוין, אבל אין תיאום. מדוע מלם יקר? באמריקא מועל מקבל מעט וחצי מהמועל מה, המכונה פה טובה. מדוע היוקר? ריווח? הנהלה רעה? יוקר החיים עלה בערך 40%, אולם הבנין עלה 900% מדוע?

שאלתי על פריון העבודה. ענה - חקר, ובכל מקרה שהעבודה קובעת (שיח, הנחת לבגים) מועל מקצוע משיק עבודה לא סחוח מאשר באמריקא - מילסטון מבור שאפשר להוריד יוקר הבנין - מבלי לפגוע בשכר העבודה ב-30%-35%.

- באחת עשרה השתתפתי בכנס אנשי ההגנה.

- ב-17 ישיבת המטה. המיניסטר של 30000 כולל שלוש יחידות ויחידה ברזרבת ארצית, כל חטיבה 2 גדודים רגליים, גדוד מסוכן, גדוד סיוע. 2500 איש.

בגדוד הממוכן - שריונים, ג'יפים, חיל מוסע. בחטיבת המשוריינת: גדוד טנקים, גדוד טיוע, גדוד מוסע. בחיל תותחנים - גדוד תותחים לכל חטיבת (בכל גדוד 16 תותחים, 460 איש). מלבד זה בטיס קלש ולאומון הרזרבה.

בחטיבת תחיה גם פלוגה אנטי טנקית, פלוגה של מרגמות כבדות 120 מ"מ. חטיבת על שדות תעופה בידי הצבא, חבנה בפני מטוסים בידי חיל אוויר. חבנה אנטי אווירית בערים - בידי הצבא. בחיל אוויר 4000 או 4500 איש, בחיל ים 1500, בחיל קשר 1300 (הקשר דורש 1600), הנדסה 1300. לכל חטיבה שתי מחלקות של חיל הנדסה (65 במחלקה) הם יעסקו בביצורים, גשרים. עשת מציע רק 750 לחיל הנדסה. יעקב סבור שרק 500. חיל נוסרים 1500, מטות מחוזות ומפקדי אזורים (?) 600, לחטיבות תעמולה 50 איש לכל מטה, 10 חטיבות = 500 איש. למטה כללי ושרותיו 2500 איש (כולל מודיעין והדרכה) לשרותי אבא 4500, אבא 2500. לפי זה:

4 חטיבות רגלים $\times$ 2500 = 10,000. 6 גדודים תותחנים $\times$ 460 = 2760, מטה 2500, שירותי אבא ואבא 7000, מטה מחוזות 600, מטות אצ תעמולה 500, נוסרים 1500. הרי $10,000 + 2500 + 2760 + 7000 + 600 + 500 + 1500 = 24.860$

צבאות יבשה, אוויר וים 6000, הנדסה וקשר 2600. מ"ח 33,460, לא כולל חמד, מודיעין פנימי, גדנע, חולים.

צדוק מציע: 3 חטיבות 6500, תותחנים 1000, הנדסה 500, קשר 1000, מטות תעמולה 1500, מטה כללי 3000, שירותים 7000, אוויר 4000, ים 1500, תחנות (באיטון חדשי 3000), נוסרים 1500, מ"ח 30,500 (לא כולל שום בטחון פנימי, גדנע, חמד ועוד).

שאלתיאל מציע שיטה של 1) ישובי מבצר על נשקם, מפקדיהם, 2) חטיבות אקטיביות - 3) מתן 2 מובחרות, לכל חטיבת חיל הנדסה, תותחים ברשות מפקד המרחב. 3) חטיבת תחנות בכל חורש. 4) מטגרות לחטיבות תחורה.

בשויצריה יש רק 300 חיילים פרופסיונליים, כל שאר העובדים בשביל הצבא -

22,000 איש ציוויליים.

עשה מציעו

1) חיל ספר של 4,400 (2) חיל אוויר וים 6,000 (3) חטיבה אחת המשרתת 4 שנים 3,500, מוגברת, (4) עתודה 3,000 (12 חטיבות עתודה), (5) מנגנון ל-12 חטיבות - 6,600 (6) מסה מרכזי 2,400 (כולל אחד, מודיעין), (7) שירותים 6,000 ט"ח 23,500 איש.

הוא מציע שאימון המבוססים הצעירים ימשך רק חודש ימים, ובכל שנה -

חודש נוסף.

כיסוד נראה לי הצעתו של עשה יותר מכל החצעות. אך יש להכניס בא

חיקונים. אימון מבוימים חדשים 6 חדשים או שנה.

13.5.49, יום ו' יר' אייר

בא אצלי י.מ. לווינז שני שלישים של עובדיו - עובדים סוציאליים. ראשי

העובדים מוחאים נגד העברה לירושלים, במער רוב המוסדות הסוציאליים חבלתי

ממשלתיים (ויצור, קמ"ח, ועוד) נמצאים בת"א. קשה לו הסלסול. גם יש לו מרות

מנטורי קרתא, אם יגזרו עליו - ישב בירושלים, והוא מבקש עצתו. הוא שואל אם יש

סיכוי שהממשלה תעבור לירושלים, אמרתי לו שני גימוקים נגדו 1) בטחון, קשה

לבירה להמציא על הגבול, (2) חוצאות רבות, כי אין בהים, ואעפ"כ אם יוחלט באו"ם -